

Översättning

MILJÖCENTRALENS AVGÖRANDE

Västra Finlands miljöcentral beviljar Westenergy Oy Ab:s avfallsförbränningsanläggning miljötillstånd i enlighet med miljöskyddslagen 28 § i Korsholms kommun, fastighet 499-436-5-78. Verksamheten bör placeras på den plats som anvisas på översiktskartan och planritningen som finns bifogade till detta beslut och verksamheten bör utövas med beaktande av följande tillståndsbestämmelser.

Genmälen på utlåtanden

Miljöcentralen har gått igenom följande krav som ställts i utlåtandena och beaktat dem i sitt beslut:

Vasa stads affärsverksnämnd och Vasa stads byggnads- och miljönämnd har gett utlåtanden om kvalitetskontrollen av avfall och dessa utlåtanden har beaktats i tillståndsbestämmelse 35.

Bestämmelse om att delta i den regionala samkontrollen av luftkvaliteten, vilket även den sökande har föreslagit, finns i tillståndsbestämmelse 29. Rapporter över separata utredningar skickas till miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun.

Livsmedelssäkerhetsverkets utlåtande har beaktats i tillståndsbestämmelse 4.

Utlåtandet från Västra Finlands miljöcentrals naturskyddsgrupp har beaktats i tillståndsbestämmelse 30.

Miljöcentralen har inte beaktat följande krav som ställts i utlåtandena:

Vasa stads affärsverksnämnds och Vasa stads byggnads- och miljönämnds krav om att inleda vattenkontroller i Molnträsket har inte ansetts vara nödvändigt på basis av de utredningar som presenterats. Miljöcentralen har dock indirekt tagit kravet i beaktande i tillståndsbestämmelse 28 (rekommendation om kontinuerlig mätning av kvicksilver) och 29 (konsekvensutredning till exempel i form av undersökning med mossbollar).

Enligt sökanden kommer BAT-teknik att användas för rening av partiklar och andra rökgasutsläpp och miljöcentralen anser därför att det inte varit nödvändigt med en separat bestämmelse.

Miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun har möjlighet att få uppgifter om anläggningens månads- och årsrapportering via det elektroniska systemet VAHTI. Därför har det inte varit nödvändigt att ge en separat bestämmelse som kommunstyrelsen i Korsholm föreslår om att leverera information om de kontinuerliga mätningarna av utsläppen i luften eller mottagningsplatserna för askfraktioner.

TILLSTÅNDBESTÄMMELSER

Allmänna bestämmelser

1. Avfallsförbränningsanläggningens verksamhet bör planeras och verksamheten användas så att dess konsekvenser för miljön är så små som möjligt. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid att verksamheten inte orsakar luktolägenheter.

Transport, mottagning, upplagring och hantering av avfallsbränslen bör genomföras så att de inte ger upphov till osnygghet, nedskräpning, lukt- eller bullerolägenheter, risk för föroreningar i jordmånen eller i yt- och grundvatten eller annan olägenhet för miljön i området kring anläggningen eller längs transportrutterna.

Verksamhetsutövaren bör ha en miljöskadeförsäkring innan verksamheten inleds. Uppgifterna till miljöskadeförsäkringen bör lämnas in via den elektroniska tjänsten till tillsynsmyndigheten senast en månad innan verksamheten inleds.

2. Det avfallsbränsle som tas mot på anläggningen skall vägas och leveranserna bokföras enligt avfallsparti och avfallsleverantör. Vid bokföringen skall följas klassificeringen av avfall enligt Miljöministeriets förordning (1129/2001) om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall.
3. En ansvarig skötare som ansvarar för skötseln, användningen och övervakningen av verksamheten bör utnämnas för förbränningsanläggningen. Den ansvariga skötaren bör ha tillräcklig utbildning och arbetserfarenhet för uppgiften samt tillräcklig sakkunskap om anläggningens verksamhet. Det bör ses till att sakkunskapen upprätthålls. Den ansvariga skötarens kontaktuppgifter bör meddelas till Västra Finlands miljöcentral samt miljömyndigheterna i Korsholms kommun och Vasa stad innan anläggningen tas i bruk. Uppgifterna bör hållas uppdaterade.

Bränslen och förbränningsförhållanden

4. I anläggningens rostpanna på 67 MW får användas följande avfallsbaserade bränslen:

Avfallsbeteckning	Avfallskod	Maximimängd, ton/år
Samhällsavfall, specificerade avfallstyper	20 01 01 20 01 08 – 20 01 11, 20 01 25 20 01 28 20 01 30 20 01 38 – 20 01 39, 20 01 99	130 000
Trädgårds- och parkavfall, inklusive avfall som uppstår vid skötsel av begravningsplatser	20 02 01 20 02 03	
Annat samhällsavfall	20 03 01 – 20 03 03, 20 03 06 – 20 03 99	
Avfall som uppstår vid jordbruk, trädgårdsodling, vattenbruk, skogsbruk, jakt och fiske	02 01 02 – 02 01 07	2 000
Avfall som uppstår vid produktion och förädling av kött, fisk och andra animaliska livsmedel	02 02 02 – 02 02 99 02 03 01 – 02 03 04	

Avfall som uppstår vid produktion och förädling av frukter, grönsaker, spannmål, matfetter, kakao, kaffe, te och tobak, tillverkning av konserver, tillverkning av jäst och jästextrakt samt produktion och jäsning av melass	02 05 01 02 06 01	
Avfall som uppstår i mjölkförädlingsindustrin		
Avfall som uppstår i bageri-, konditori- och karamellindustrin	02 07 04	
Avfall som uppstår vid produktion av alkoholdrycker och alkoholfria drycker (med undantag av kaffe, te och kakao)		
Avfall som uppstår vid behandling av trä och tillverkning av skivor och möbler	03 01 01 03 01 05	5 000
Avfall som uppstår vid tillverkning och förädling av massa, papper och kartong	03 03 01 03 03 07 – 03 03 08 03 03 10	
Avfall från läder- och pälsindustrin	04 01 01 – 04 01 02 04 01 06 04 01 08 04 01 99	6 000
Förpackningar (inklusive separat insamlat förpackningsavfall i samhällsavfallet)	15 01 01 – 15 01 03, 15 01 05 – 15 01 06, 15 01 09	5 000
Inkuranta produktpartier och oanvända produkter	160304 160306	< 1 000
Trä, glas och plast	17 02 01 17 02 03	1 000
Avfall som uppstår vid undersökning av djursjukdomar, diagnoser samt vård och förebyggande av sjukdomar	18 02 03	
Avfall som uppstår vid aerob hantering av fast avfall	19 05 01 – 19 05 99	< 1 000
Avfall som uppstår vid anaerob hantering av fast avfall	19 06 99	
Avfall som uppstår vid mekanisk hantering av avfall och som inte nämnts någon annanstans	19 12 01, 19 12 04 19 12 07 – 19 12 08, 19 12 10 19 12 12	1 000

Då avfall som hör till läder- och pälsindustrins avfallsklasser 04 01 06 och 04 01 08 förbränns i anläggningen bör förbränningen av avfall ordnas så att konsekvenserna av dessa avfall utreds både när det gäller anläggningens utsläpp i luften och askans egenskaper.

Mottagningstiderna för avfallet bör ordnas ändamålsenligt. Transporter vid olika avvikande situationer och störningssituationer utförs på det sätt som situationen kräver.

5. Förutom de avfall som specificeras i tillståndsbestämmelse 4 kan i anläggningen också förbrännas avfall från oljeolyckor som uppstått som en följd av oljefartygsolyckor till havs, avfallskoder: 13 08 02*, 13 08 99*, 19 13 01* - 19 13 04.

Verksamhetsutövaren bör se till att nödvändiga och representativa prover tas i mån av möjlighet innan förbränningen av avfallspartier inleds för att kontrollera uppgifterna och kvaliteten på det avfall som förbränns. Proverna bör upprevaras i minst en månad efter att avfallspartierna har förbränts.

6. Svavelhalten i den lätta brännoljan som används som stödbränsle får vara högst 0,1 viktprocent.
7. Avfallet skall brinna så fullständigt som möjligt i förbränningsanläggningen så att den totala mängden organiskt kol (TOC) i bottenlaggen blir under tre procent av substansens torrsvikt.

Vid störningssituationer, då man varit tvungen att avsluta förbränningen av avfall i försnabbad ordning eller annars då förbränningen tillfälligt blir bristfällig så att det finns risk för att det tidigare nämnda gränsvärdet överskrids, kan det avfall som delvis inte förbrunnit returneras till avfallsbunkern och därifrån på nytt till rostpannan för ny förbränning, då förbränningen åter fungerar normalt.

8. Anläggningen bör drivas så att rökgasttemperaturen höjs under övervakade förhållanden och homogent även i de mest ogynnsamma förhållandena i minst två sekunder till 850 °C uppmätt efter det sista insläppet av förbränningsluft i närheten av innervägen av förbränningspannan.

Rökgasernas uppehållstid, minimitemperatur och syrehalt måste under de mest ogynnsamma driftförhållanden som kan förutses för anläggningen kontrolleras av en utomstående expert senast innan tre månader har gått från att anläggningen tagits i bruk.

9. Om rökgasttemperaturen sjunker under 850 °C skall avfallsförbränningspannans extra brännare automatiskt starta. De extra brännarna skall också användas då anläggningen startas och stannas för att upprätthålla de nämnda temperaturerna så länge som det i förbränningskammaren finns avfall som inte förbränts.

Inmatningen av avfall i rostpannan bör förhindras under starten tills rökgaserna uppnår en temperatur av 850 °C eller under förbränning, om temperaturen underskrider 850 °C eller om utsläppsmätarna visar att någon av utsläppsgränserna överskrids på grund av störningar eller fel i reningsutrustningen.

Utsläpp i luften

10. Rökgaserna från förbränningsanläggningens rostpanna på 67 MW skall ledas ut i utomhusluften via en skorsten som är minst 75 meter hög mätt från marken.

Utströmningshastigheten skall vara tillräcklig så att fenomenet då luften trycks ned från skorstenen kan förhindras.

Kvävereduktionen av rökgaserna bör utföras genom att kombinera förbränning i flera skeden med en selektiv icke-katalytisk process, d.v.s. SNCR-metoden, där man sprutar in ammoniak eller urinämne i pannan efter eldrummet.

Rökgaserna bör renas i enlighet med ansökan genom att använda ett reningssystem som baserar sig på torr eller halvtorr metod. Som reagenter används kalk eller kalkmjölk, natriumhydroxid eller natriumbikarbonat, aktivt kol eller motsvarande (Herd Ofen Koks). Den fasta substansen avlägsnas med hjälp av slangfilter. Vid reningen av rökgaserna bör man sträva efter att nå ett så bra reningsresultat som möjligt genom att använda de metoder som nämnts i ansökan eller andra lika effektiva metoder.

Den överlopsammoniak som använts i processen avlägsnas antingen med våtskrubber eller en separat avledningsanordning för ammoniak ("ammonia stripper").

En utredning över den slutliga tekniska strukturen för reningssystemet för rökgaserna och de kemikalier som används bör vara miljöcentralen tillhanda senast tre månader innan anläggningen tas i bruk. Om reningsutrustningen innehåller en skrubber, bör konsekvenserna på spillvattnets mängd och behandlingsbehov utredas samt ett förslag till förbehandling av spillvattnen ges.

11. Skadeämneshalten i de torra rökgasutsläppen reducerade till 11 % syrehalt får högst vara följande:

Utsläppskomponent	Medelvärde i dygnet, mg/m ³ (n)	Medelvärde per halvtimme, mg/m ³ (n)
Partiklar	10	30
Totalmängden organiskt kol, TOC	10	20
Saltsyra, HCl	10	60
Fluorväte, HF	1	4
Svaveldioxid, SO₂	50	200
Kväveoxider i NO₂	200	400
Kolmonoxid, CO (inte start- och stoppfasen)	50	100

Kolmonoxidhalterna får inte överskrida halten 100 mg/m³ (n) vid något av medelvärdena per halvtimme under vilket som helst 24-timmarsperiod.

Gränsvärdena för medelvärdena för tungmetaller samt dioxiner och furaner:

Förorenande ämne	Gränsvärde
Cd, Tl	0,05 mg/m ³ (n)
Hg	0,05 mg/m ³ (n)
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5 mg/m ³ (n)
Dioxiner och furaner	0,1 ng/ m ³ (n)

12. Då aska från pannan, avfall från rökgasreningen, förbränd kalk och andra råämnen eller material flyttas pneumatiskt till olika behandlingsställen eller lager, bör frånluften filtreras effektivt och minst så att partikelutsläppen är högst 10 mg/ m³. Dammavskiljarens skick och funktion bör följas upp dagligen. Filtren skall bytas innan reningseffekten avtar. Vid störningar som väsentligt ökar utsläppen bör verksamheten avbrytas tills situationen har korrigerats. Lastningen av avfall från reningen av rökgas skall göras med utrustning som är tätt försluten.
13. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid att förhindra att luktgaser uppstår och hur luktgaser hanteras. Luktgaser som uppstår från avfall i hanteringsutrymmena för bränsle bör ledas till förbränning då förbränningsanläggningen är i drift. Vid driftsstopp bör luktgaserna ledas till skorstenen eller på annat sätt förhindras från att orsaka luktolägenheter. Om det kommer ut lukt i skadlig omfattning och vid upprepade tillfällen och lukten sprider sig i närområdet, bör verksamhetsutövaren inleda filtrering eller rening av luktgaser för att eliminera olägenheterna.

Lagring av kemikalier och bränsle

14. Kemikaliebehållarna som finns utomhus skall utrustas med tätt förslutna säkerhetsbassänger vars volym bör vara minst 110 % av den största behållarens volym. Byggnadsmaterialet till bassängen bör väljas så att det tål kemikalernas effekt upprepade gånger. Kemikaliebehållarna skall utrustas med nivåmätare och system som förhindrar överfyllning. Överföringsröret för kemikalierna utomhus bör placeras inuti ett skyddsrör eller motsvarande för att leda eventuella läckage till säkerhetsbassängen.
15. Den lätta brännolja som används som stödbränsle lagras i behållare på 50 m³. Den lätta brännoljan skall lagras i dubbelmantlade behållare eller utrustas med en skydds-bassäng vars storlek är minst 110 % av den största behållarens volym. Behållaren skall utrustas med hävertstopp och överfyllningsstopp. Beläggning och avloppssystem på områden i närheten av behållarna skall ordnas så att oljigt läckvatten lätt kan samlas in via en separeringsapparat.
16. Områden där miljöfarliga ämnen eller kemikalier lostas eller lassas skall beläggas med ett ogenomträngligt beläggingsmaterial och det bör ses till att områdena hålls i skick. Avrinningen från området med beläggning bör ledas så att läckämnen lätt kan samlas upp. Samlingsbassängens volym skall vara minst lika stor som volymen på det största transportkärlet. Dagvattenavloppen från området bör ledas så att man vid läckage kan hindra att skadliga ämnen kommer ut i miljön.

Insamling av spillvatten och dagvatten

17. Genom att dika runt området förhindrar man att rent vatten från utsidan av anläggningsområdet kommer in på området. Sedimentutsläpp i dränerings- och regnvatten under anläggningens byggnadstid bör minskas med hjälp av sedimenteringsbassänger och filtreringsdamm eller annat motsvarande sätt. Under byggnadstiden bör konsekvenserna av sedimentutsläppen i dikessystemet nedanför anläggningen följas upp. En utredning över minskningen av sedimentutsläppen med observationsplan bör lämnas in till Västra Finlands miljöcentral och för kännedom till miljömyndigheterna i Korsholms kommun senast en månad innan jordbyggnadsarbetet inleds.

18. Sanitetvatten från anläggningen ska ledas till allmänt avlopp.

Spillvatten som bildas i anläggningens processer och kräver behandling leds antingen till en ca 10 m³ behållare eller lagras i avfallsbunkern innan spillvattnet utnyttjas i andra processer i anläggningen.

19. Regn- och smältvatten från parkerings- och trafikeringsområden för sopbilar, tankningsområden för kemikalier och bränslen samt skyddsbassänger skall ledas via oljeavskiljare och observationsbrunn under övervakning till Oy Stormossen Ab:s reningsverk för lakvatten. Till reningsverket kan även ledas avkyllt vatten från pannan. Spillvattnen bör ledas så att det inte orsakar olägenheter för reningsverkets verksamhet eller för sakenlig hantering av reningsverksslammet.

Avloppet bör kunna stängas vid olyckor. Det bör vara tydligt utmärkt i vilket läge avstängningsventilen skall vara. Oljeavskiljaren bör vara utrustad med en larmfunktion som visar hur oljerummet fylls och larmet skall ledas till ett ställe med jour dygnet runt. Larmsystemet bör testas minst en gång i halvåret och oljeavskiljarbrunnen skall tömmas regelbundet, dock minst en gång i året.

Det bör finnas ett avtal med reningsverkets ägare för att leda spillvatten till Oy Stormossen Ab:s reningsverk för lakvatten. Avtalet skall sändas för kännedom till Västra Finlands miljöcentral och miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun senast tre månader innan verksamheten inleds.

20. Rent regn- och smältvatten som bildas på byggnadernas tak och på andra parkerings- och trafikeringsområden än de som nämns i tillståndsbestämmelse 19 bör ledas till ett dike och därifrån vidare till Stormosseutfallet.

Vatten som bildas på parkerings- och andra trafikeringsområden leds via oljeavskiljare och observationsbrunn. Oljeavskiljaren bör vara en oljeavskiljare av klass I och den bör dimensioneras så att olja inte ens vid avvikande situationer kan komma ut i marken eller vattendragen. Oljeavskiljaren bör vara utrustad med en larmfunktion som visar hur oljerummet fylls och larmet skall ledas till ett ställe med jour dygnet runt. Larmsystemet bör testas minst en gång i halvåret och oljeavskiljarbrunnen skall tömmas regelbundet, dock minst en gång i året. Avloppet bör kunna stängas vid olyckor. Det bör vara tydligt utmärkt i vilket läge avstängningsventilen skall vara.

21. Avfallsbunkern skall byggas så att den är vätsketät. Innan byggandet av anläggningen inleds skall till miljöcentralen levereras en utredning om avfallsbunkern; bl.a. hur tät den är, hur tätheten kan påvisas och hur den följs upp.

Att avfallsbunkerns strukturer är täta bör kontrolleras med jämna mellanrum, dock åtminstone i samband med den årliga servicen och konstaterade skador bör repareras omedelbart. Kontroller och serviceåtgärder skall bokföras.

Avfall och hanteringen av avfall

22. I anläggningen bör man se till att den avfallsmängd som verksamheten ger upphov till är så liten som möjligt. Avfall som kan utnyttjas bör samlas separat och levereras i vederbörlig ordning för återvinning.

Problemavfall bör lagras så att de inte orsakar risk eller olägenhet för miljön. Man bör hindra att problemavfall kommer ut i marken, grund- eller ytvatten och regnvattenavlopp eller fastighetens avlopp. Problemavfallet bör lagras i kärl med vederbörliga markeringar. Problemavfallet bör skickas för behandling till en anläggning som har tillstånd enligt miljöskyddslagen eller motsvarande beslut för mottagning av dylikt avfall. Problemavfall får inte lagras i mer än 12 månader på anläggningsområdet.

För flyttningen av problemavfall bör ett flyttningsdokument utarbetas med uppgifter om problemavfallet i enlighet med statsrådets beslut (659/1996) och som ges till den som transporterar avfallet för att ge dokumentet vidare till den som tar emot problemavfallet. Flyttningsdokumentet eller en kopia av det bör uppbevaras i minst tre år och på begäran uppvisas för tillsynsmyndigheten.

23. Bottenaska, pannaska och avfall från rökgasreningen som uppstår i förbränningsanläggningen får överlåtas endast till en sådan mottagare som har godkännande i enlighet med avfallslagen 15 § för att ta emot avfall. Askan och avfallet från rökgasreningen skall transporteras i tätt förslutna behållare så att de effektivt förhindras från att spridas ut i miljön. Lastningen av bottenlaggen bör göras inomhus.

Föraren av avfallstransporten bör vara antecknad i miljöförvaltningens avfallsregister som förare för den aktuella avfallstypen.

24. De kemikalier som används vid pyrning av pannan och det spillvatten som uppstår i detta sammanhang skall samlas in och neutraliseras. Metallfällningen från pyrningslösningen skall levereras till en anläggning som har miljötillstånd för att ta emot den. Neutraliserat spillvatten kan ledas till Stormossens reningsverk för lakvatten om reningsverket ger tillstånd för detta. I annat fall bör avloppsvattnet levereras till en anläggning där de kan behandlas.

Buller

25. På byggnadsplatsen får inte utföras sprängningsarbeten eller krossning under perioden 1.4.-30.6.

Ekvivalentbullernivån (L_{Aeq}) för bullret under byggandet av avfallsförbränningsanläggningen skall mätas på det närmast liggande Natura-området på åtminstone två platser en gång under jordbyggnadsskedet och en gång under det egenliga byggarbetet. Mätningarna skall utföras enligt miljöministeriets anvisning 1/1995 "Ympäristömelun mittaaminen. Mätning av omgivningsbuller." En plan för mätningsarbetet skall levereras för kännedom till Västra Finlands miljöcentral minst en månad innan de planerade mätningarna utförs. Miljöcentralen kan föreslå preciseringar i planen. Resultaten från bullermätningarna skall levereras för kännedom till Västra Finlands miljöcentral och miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun inom två månader från att mätningarna utförts.

26. Bullret från anläggningens verksamhet tillsammans med bullret från de andra verksamhetsutövarna i Stormossenområdet får inte i de närmaste objekt som kan bli störda dagtid (kl. 7-22) överstiga ekvivalentbullernivån 55 dB (L_{Aeq}) och nattetid (kl. 22-7) 50 dB (L_{Aeq}) och målnivån på Natura-området är 45 dB (L_{Aeq}). Om bullret uppträder stötvis eller är smalbandigt buller, läggs 5 dB till mätning- eller uträkningsresultatet innan det jämförs med den tillåtna bullernivån.

27. Utblåsningsventiler och stora blåsmaskiner ska utrustas med ljuddämpare. Tidpunkten och riktningen för rengöringsblåsningen av ångrörledningarna som görs då förbränningsanläggningen tas i bruk bör väljas så att de orsakar så liten olägenhet som möjligt för miljön. Vid rengöringen bör ljuddämpning användas.

Uppföljning av användning, utsläpp och konsekvenser

28. Innan mätutrustningen för luftutsläppen installeras bör en utredning ställas Västra Finlands miljöcentral tillhanda för att påvisa att de planerade metoderna för mätningen av utsläpp är enhetliga med bilaga III i förordningen om avfallsförbränning. Utredningen skall också visa att man med hjälp av mätningsmetoderna tillförlitligt kan följa upp förbränningsprocesserna i anläggningen och de långvariga totala utsläppen (kg/d, kg/a). Utredningen bör inkludera ett utlåtande från en oberoende sakkunniginstans om huruvida mätutrustningen stämmer överens med förordningen och huruvida mätplatserna är lämpliga.

Den totala mängden partiklar, svaveldioxid, kväveoxider, kolmonoxid, den totala mängden organiskt kol, saltsyra och fluorväte skall mätas kontinuerligt i anläggningens rökgaser. I förbränningsanläggningen skall kontinuerligt mätas förbränningstemperaturen i närheten av innerväggen i pannan, rökgasens syrehalt, tryck, temperatur och ånghalt. Miljöcentralen rekommenderar att man i anläggningen även kontinuerligt mäter kvicksilverhalten.

De kontinuerliga mätningarna bör planeras och genomföras så att de enskilda uppmätta resultaten för utsläppens genomsnittliga dygnsvärden med 95 procents konfidensintervall inte överskrider följande procentandelar:

total partikelmängd	30 %	total mängd organiskt kol	30 %
svaveldioxid	20 %	saltsyra	40 %
kvävedioxid	20 %	fluorväte	40 %
kolmonoxid	10 %		

Mätutrustningen skall kalibreras med parallella mätningar enligt referensmetoderna i förordningen senast inom tre månader från att verksamheten har inletts och kalibreringen skall förnyas minst en gång vart tredje år. Mätutrustningen skall kontrolltestas en gång i året.

Förutom de kontinuerliga mätningarna skall halterna av tungmetaller, dioxin och furan i rökgaserna mätas under de första 12 bruksmånaderna åtminstone var tredje månad och efter detta minst två gånger i året. Ammoniakutsläppen i rökgaserna bör utredas genom mätning inom tre månader från att anläggningen tagits i bruk och efter det med tre års mellanrum.

De komparationsmätningar som används vid provtagning, analys, kontroll av verksamheten i anslutning till mätningarna och kalibrering av de kontinuerliga mätsystemen skall göras i enlighet med CEN-standarder, eller om dessa fattas, i enlighet med ISO-standarder eller andra nationella eller internationella standarder.

Dokument och mätrapporter som gäller mätningen av utsläpp skall sparas och de skall uppbevaras i minst tre år. En rapport över kalibreringen av mätsystemet skall levereras till Västra Finlands miljöcentral senast inom två månader från att mätningen utförts och övriga uppgifter gällande mätningarna i samband med den årsrapport som gäller mätåret.

29. Verksamhetsutövaren skall när det gäller anläggningens utsläpp i luften delta i den gemensamma kontrollen av luftkvaliteten i Vasaregionen och i bioindikatorundersökningarna. Om genomförandet av kontrollen och dess detaljer görs separat överenskommelse.

Verksamhetsutövaren skall innan anläggningens verksamhet inleds och under hösten efter att anläggningen tagits i bruk utreda konsekvenserna av luftutsläppen i miljön till exempel med hjälp av s.k. mossbollsundersökning. Utredningen skall senare förnyas med ca 3-6 års mellanrum.

Planen över hur luftkvalitetens konsekvenser utreds bör levereras tre månader innan utredningen inleds till tillsynsmyndigheten samt miljöskyddsmyndigheterna i Korsholms kommun och Vasa stad. Rapporten skall vara myndigheterna till handa senast en månad efter att rapporten färdigställts.

30. Verksamhetsutövaren skall utarbeta ett uppföljningsprogram, som följer upp konsekvenserna på Naturaområdet Vedahugget (FI0800097) både under byggnadstiden och under tiden då anläggningen är i bruk. Uppföljningsprogrammet bör innehålla minst en grundutredning om hur omfattande förekomsten av aspegelav är, hur förekomstens omfattning och tillstånd följs upp samt hur resultaten rapporteras. Uppföljningsprogrammet skall skickas till Västra Finlands miljöcentral för bedömning senast 31.8.2009.
31. Grundvattenkvaliteten på anläggningsområdet bör granskas genom provtagning ur minst fyra granskningsrör för grundvatten och prover bör tas minst två gånger i året.

Grundvattenproverna på anläggningsområdet tas i maj-juni och september-oktober. På basis av proverna bestäms temperatur, grumlighet, sediment, pH, färg, elektrisk konduktivitet, COD_{Mn}, totalkväve, ammoniumkväve, nitratkväve, nitritkväve, totalfosfor, klorid, syre och syremättnadsgrad samt fekala koliforma bakterier.

Med tre års mellanrum, i maj-juni, görs en utvidgad granskning. Då bestäms på basis av proverna utöver basgranskningens innehåll även alkalinitet, fosfatfosfor, kvicksilver, arsen, kadmium, krom, koppar, bly, nickel, järn, zink, tarmbakterien enterokock, klorkolväten, klorfenoler, PAH, AOX, VOC och mineraloljor samt utförs toxicitetstest. Dessutom mäts grundvattenytans nivå i observationsröret före provtagningen.

Den utvidgade grundvattengranskningen skall inledas under år 2009. Den godkända granskningen kan senare ändras på ett sätt som godkänns av Västra Finlands miljöcentral.

32. Konsekvenserna av vattnen från parkerings- och övriga trafikeringsområden följs upp i Stormosseutfallet nedanför utloppet av dessa vatten vid provtagningspunkt PV3, som är gemensam med Oy Stormossen Ab. Vid provtagningspunkt PV3 tas vattenprover två gånger i året, i maj-juni och i september-oktober. På basis av proverna bestäms temperatur, grumlighet, sediment, pH, färg, elektrisk konduktivitet, COD_{Mn}, totalkväve, ammoniumkväve, nitratkväve, nitritkväve, totalfosfor, klorid, syre och syremättnadsgrad samt fekala koliforma bakterier.

Med tre års mellanrum, i maj-juni, görs en utvidgad granskning. Då bestäms på basis av proverna utöver basgranskningens innehåll även alkalinitet, fosfatfosfor, kvicksilver, arsen, kadmium, krom, koppar, bly, nickel, järn, zink, tarmbakterien enterokock, klorkolväten, klorfenoler, PAH, AOX, VOC och mineraloljor samt utförs toxicitetstest.

Granskningen inleds efter att vattnen börjat ledas i enlighet med tillståndsbestämmelse 19. Den godkända granskningen kan senare ändras på ett sätt som godkänns av Västra Finlands miljöcentral.

33. Vatten som leds till Oy Stormossen Ab:s reningsverk för lakvatten bör kontrolleras i enlighet med det som bestäms i anslutningsavtalet med Oy Stormossen Ab. När det gäller spillvatten som leds till avloppet bör åtminstone surhet, temperatur, strömning och mineraloljehalten mätas i enlighet med det som antecknats i anslutningsavtalet. Genomförandet av mätningarna godkänds i samband med granskningsplanen som nämns i tillståndsbestämmelse 43.
34. När det gäller bottenaskan, pannaskan och avfallet från rökgasreningen gör den allmänna bedömningen i enlighet med bilaga 2 till statsrådets beslut om avstjälpningsplatser (861/1997). I den allmänna bedömningen ingår testning av avfallsmaterialet med utlakningsundersökning (perkolationstest och tvåstegsskakttest). Överensstämmelseprovning (tvåstegsskakttest) görs två gånger i året under förbränningsanläggningens första verksamhetsår och efter detta en gång i året. Totalhalterna av de ovan nämnda förorenande ämnena i avfallet bestäms två gånger i året under det första verksamhetsåret. Undersökningarna bör göras på basis av blandprov som samlats enligt standarden.

På basis av undersökningsresultaten fattas ett slutligt beslut om hanteringen eller återvinningen av askan. Rapporten över undersökningarna bör efter att den färdigställts levereras till Västra Finlands miljöcentral och miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun inom en månad från att rapporten färdigställts.

Innan egenskaperna har utretts, bör askan och avfallet från rökgasreningen levereras till en anläggning som har tillstånd att ta emot det. Avfallet från rökgasreningen bör anses vara problemavfall tills annat eventuellt kan påvisas. Utredningsarbetet bör inledas utan dröjsmål då anläggningen inleder sin verksamhet.

Utredningar som görs över avfallets sammansättning skall vara offentliga och verksamhetsutövaren bör också lägga fram utredningarna till påseende för allmänheten.

35. Kvalitetskontrollen av det avfall som levereras till förbränning bör under det första verksamhetsåret genomföras så att man för varje avfallshanteringsbolag som levererar avfall slumpmässigt väljer ut minst ett lass som granskas (sammanlagt 60 lass/år) och efter detta bör åtminstone ett lass på två månader granskas för varje avfallshanteringsbolag (30 lass/år).

Avfallet i de lass som granskas grupperas i brännbara (plast, trä, papper o.s.v.), obrännbara (metall, glas o.s.v.) samt problemavfall. Kvantitet och kvalitet bör antecknas när det gäller problemavfallet.

Resultaten från kontrollerna rapporteras till Västra Finlands miljöcentral med sex månaders mellanrum. De bolag som levererar avfall bör känna till hela anskaffningskedjan för det avfall som samlats. Den godkända kontrollen kan senare ändras på ett sätt som godkänns av Västra Finlands miljöcentral.

36. Efter att anläggningen tagits i bruk, bör ljudeffektnivåerna och bullernivåerna från anläggningens viktigaste bullerkällor i de närmaste exponerade objekten mätas/modellutformas och jämföras med modellerna för bullernivåerna i MKB-utredningen senast före slutet av juni

2016. En mättningsplan för buller bör presenteras för tillsynsmyndigheten för granskning senast tre månader innan mätningen. Mätresultaten och mätrapporten skall levereras till Västra Finlands miljöcentral och för kännedom till miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun inom två månader från att mätningarna utförts.

Om det i bullerutredningen konstateras att målvärdet för bullernivån i tillståndsbestämmelse 26 överskrids på Naturaområdet, bör man vid behov genom mätning av ljudeffektnivån och spridningskalkyler för buller noggrannare utreda var överskridningen uppstår och varför. En dylik utredning bör i mån av möjlighet genomföras i samarbete med andra produktionsanläggningar i närområdet.

I utredningen bör granskas olika åtgärder, kostnader för dem och tidtabellen för genomförandet. Utredningen skall presenteras för tillståndsmyndigheten och sändas för kännedom till miljöcentralen och miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun före utgången av år 2016. På basis av utredningen kan tillståndsmyndigheten precisera eller komplettera tillståndsbestämmelser som getts i beslutet.

Störningssituationer och andra avvikande situationer

37. Om det i avfallsförbränningsanläggningens anordningar uppstår fel eller störningar som ökar utsläppsmängden eller ändrar typen av utsläpp så att de blir mer skadliga eller ger upphov till mer buller från anläggningen, bör anordningarna repareras så snart som det tekniskt är möjligt. Vid behov bör verksamheten begränsas eller avbrytas.
38. Om gränsvärdena för utsläppen överskrids, får verksamheten inte pågå över fyra timmar utan avbrott. Under året får dylika situationer uppgå till totalt högst 60 timmar.
39. Utrustning som är ämnad för mätning av utsläpp får vara ur bruk på grund av service, störningar eller fel enligt följande: Mätningen av förbränningsprocessen och rökgastemperaturen skall kontinuerligt vara i funktion då anläggningen är i bruk. Mätningen av syre och CO i rökgaserna kan vara ur bruk så länge som det kräver för reservanläggningen att starta, dock högst en halv timme. Övrig utrustning för mätning av rökgasutsläpp får vara ur bruk utan avbrott i högst 24 timmar och i året högst 120 timmar förutsatt att reningsutrustningen och förbränningsprocessen i övrigt fungerar normalt då mätutrustningen är ur bruk samt att kvaliteten på förbränningen kan säkras genom att mäta temperaturen, syret och kolmonoxiden (CO).
40. Om de tidsbundna mätningarna som utförts visar att utsläppsgränserna som nämns i detta beslut överskrids, bör verksamhetsutövaren leverera resultat från ommätningen inom en månad från att överskridningen kommit till känna. Mätrapporterna skall inom en månad från att de färdigställts levereras till miljöcentralen och för kännedom till miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun. Mätrapporten över ommätningen skall inkludera en utredning från anläggningen och en verksamhetsplan för att undvika motsvarande överskridningar.
41. Verksamhetsutövaren skall omedelbart meddela Västra Finlands miljöcentral och miljöskyddsmyndigheterna i Korsholms kommun och Vasa stad om att gränsvärdena för utsläppen har överskridits och eventuella andra störningssituationer som ger upphov till avvikande utsläpp samt skador och olyckor där kemikalier, bränslen eller andra ämnen kan läcka ut i marken, ytvattnen, grundvattnet eller avloppet.

42. Anläggningen bör ha och uppdatera en plan för bekämpning av miljöskador i samband med olika farosituationer och avvikande situationer. Planen bör innehålla anvisningar för hur skador och följdverkningar begränsas. Verksamhetsutövaren skall inom ett år från att produktionsverksamheten inletts leverera denna plan till miljöcentralen. I planen bör beaktas bestämmelserna i detta beslut och i förordningen om avfallsförbränning samt olika andra åtgärder och annan teknik som används för att begränsa de skadliga verkningarna av avvikande situationer så att de är så små och kortvariga som möjligt. Planen bör omfatta vanliga störnings- och avvikelssituationer samt allvarliga avvikande situationer som kan förutses och den bör även inkludera faktorer som gäller buller, lukt, avfallshantering och ledningen av vatten i dessa situationer. Det bör även göras en offentlig version av planen och verksamhetsutövaren bör lägga fram den till påseende för allmänheten.

Bokföring, rapportering och information

43. Kontrollen av avfallsförbränningsanläggningens verksamhet, utsläpp och avfall, inklusive kontrollförpliktelseerna i tillståndsbestämmelse 28, 31–35, bör genomföras på ett sätt som godkänts av Västra Finlands miljöcentral. Kontrollplanen skall skickas till Västra Finlands miljöcentral för godkännande och till miljöskyddsmyndigheten i Korsholms kommun för kännedom senast tre månader innan anläggningen inleder verksamheten. I kontrollplanen för anläggningen bör särskild uppmärksamhet fästas vid genomförandet av de kontinuerliga mätningarna för uppföljning av utsläppsgränserna samt engångsmätningarna och tillförlitligheten av mätningarna.
44. Det bör dagligen föras bok över anläggningens verksamhet och övervakningen av användningen. Bokföringen kan göras elektroniskt och den kan vara en del av anläggningens informations- och användarsystem. Uppgifter som ska bokföras är bl.a. anläggningens verksamhetsuppgifter och driftstider, kvalitet och kvantitet på avfall som tas emot, förbrukningen av bränsle, separata mätningar som utförts i anläggningen, service och kalibrering av mätutrustning, uppgifter om avfall som uppstått och leveransen av avfallet till vidarebehandling, störnings- och avvikelssituationer samt verksamheten i dylika situationer. I mån av möjlighet bör även klagomål från närområdet gällande akuta olägenheter som orsakas av verksamheten bokföras. På begäran skall bokföringen presenteras för de myndigheter som övervakar miljötillståndet och bokföringen med sparade dokument skall uppbevaras i minst tre år.
45. Verksamhetsutövaren skall leverera en utredning över anläggningens verksamhet (årsrapport) senast före slutet av februari följande år till Västra Finlands miljöcentral och miljöskyddsmyndigheterna i Korsholms kommun och Vasa stad.
Utredningen bör innehålla åtminstone
- ett sammandrag över de kontinuerliga rökgasmätningarna och drifttiden för mätutrustningen
 - jämförelse av utsläppen med tillståndsbestämmelserna
 - ett sammandrag över störningar som påverkat utsläppen (tidpunkt, orsak, utsläpp, åtgärder) samt övriga avvikande situationer med betydande inverkan på miljön
 - uppgifter om anläggningens driftstider och användningsgraden av reningsutrustningen
 - beräknade årsutsläpp och grunderna för beräkningen
 - de kemikalier som använts i anläggningen (förändringar från föregående år) samt förbrukningen av de mest betydande kemikalierna
 - uppgifter om kvalitet och kvantitet av mottaget avfallsbränsle indelat enligt avfallstyp och avfallsleverantör

- mängden spillvatten som leds till vattendrag och avlopp samt beräknade eller uppmätta årsutsläpp
- kvantitet och kvalitet på det avfall som bildats, behandlats och lagrats i anläggningen samt uppgifter om leveransen av avfallet till återvinning, behandling eller avstjälningsplats
- miljöskyddsinvesteringar, som gäller bl.a. anläggningens bullerbekämpning och förbättring av energieffektiviteten
- ett sammandrag över händelser som är väsentliga ur miljöskyddets synvinkel
- uppgifter om engångsmätningar och utredningar samt vid behov som bilaga slutrapporter över dessa

Den som beviljats tillstånd skall innan slutet av varje månad skicka en månadsrapport över den föregående månaden till Västra Finlands miljöcentral . Månadsrapporten bör innehålla åtminstone kontrolluppgifter gällande driften och utsläppen samt övriga uppgifter som Västra Finlands miljöcentral förutsätter och som är väsentliga för övervakningen.

Årsuppgifterna skall skickas in i enlighet med de anvisningar som används inom miljöförvaltningen. Verksamhetsutövaren skall årligen utarbeta en utredning över anläggningens verksamhet åt tillsynsmyndigheten. Utredningen bör inkludera åtminstone en redogörelse över hur processen fungerar samt utsläppen i luft och vatten i jämförelse med gränsvärdena för utsläppen i förordningen för avfallsförbränning. Allmänheten bör ha rätt att bekanta sig med utredningen. Utredningarna bör publiceras elektroniskt.

Bästa tillgängliga teknik (BAT) och energieffektivitet

46. Verksamhetsutövaren bör följa upp utvecklingen av bästa tillgängliga teknik. Den bästa ekonomiskt tillgängliga tekniken bör utnyttjas i anläggningens alla funktioner så att utsläppen och anläggningens miljökonsekvenser är så små som möjligt och energiproduktionen och -förbrukningen så effektiv som möjligt.

Ändring eller nedläggning av verksamheten

47. Om tillståndet övergår till en annan innehavare, skall den nya innehavaren skriftligt meddela om förändringen till miljöcentralen.

Den som beviljats tillstånd skall i god tid, senast sex månader innan verksamheten läggs ned, för Västra Finlands miljöcentral presentera en plan om åtgärder i anslutning till nedläggningen av verksamheten och om observation av miljöns tillstånd efter nedläggningen.

Säkerhet

48. Verksamhetsutövaren bör ställa en banksäkerhet eller motsvarande på 600 000 euro för att säkra att avfallshanteringen, nedläggningen och uppföljningen sköts ändamålsenligt. Säkerheten skall överlåtas till Västra Finlands miljöcentral eller motsvarande arrangemang ordnas innan avfallsförbränningsanläggningen inleder sin verksamhet.

Säkerheten eller motsvarande arrangemang skall gälla tills beslut har fattats om en ny ansökan eller ärendet i samband med granskning av tillståndsbestämmelserna har fått en lösning som vunnit laga kraft.

MOTIVERINGAR FÖR BESLUTET

Motiveringar för tillståndsprövning

Västra Finlands miljöcentral har i sitt beslut beaktat de allmänna kraven i miljöskyddslagen och avfallslagen och kraven i de förordningar som getts på basis av de nämnda lagarna samt de krav som finns i naturvårdslagen och det som på basis av naturvårdslagen har föreskrivits. Med beaktande av tillståndsbestämmelserna om förebyggande och begränsning av utsläpp och placeringen av verksamheten medför verksamheten inte i sig eller tillsammans med andra funktioner olägenhet för hälsan, annan betydande förorening av miljön eller risk för sådan, förorening av marken eller grundvattnet, försämring av speciella naturförhållanden, att vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet äventyras inom det område som påverkas av verksamheten. Verksamheten medför inte heller sådant oskäligt besvär som avses i lagen om vissa grannelagsförhållanden. Då tillståndsbestämmelserna har getts har man beaktat hur sannolikt det är att verksamheten ger upphov till föroreningar och olycksrisken i anslutning till verksamheten.

Den planerade verksamheten överensstämmer med detaljplanen.

Västra Finlands miljöcentral anser att den sökande har tillräcklig sakkännedom för att bedriva verksamhet enligt tillståndsansökan. I beslutet har getts bestämmelser bl.a. om maximimängderna för avfall som hanteras, genomförandet av miljöskyddsåtgärderna som gäller anläggningens verksamhet och eventuella störningssituationer, hanteringen av utsläpp och avfall som uppstår i verksamheten samt övervakning och rapportering gällande verksamheten. Utöver detta anser miljöcentralen att en godtagbar säkerhet bör ställas innan verksamheten inleds.

Då verksamheten sker i enlighet med detta miljötillstånd kan den anses representera bästa tillgängliga teknik. I förbränningsanläggningen produceras elektricitet och fjärrvärme, vilket innebär att anläggningen uppfyller de krav som ställs på energieffektivitet i miljöskyddslagen 43 § 4 mom. och i förordningen om avfallsförbränning 7 §. Då källsorterat avfall som lämpar sig för förbränning förbränns istället för att deponeras på avstjälningsplatser, minskar behovet för utvidgning av avstjälningsplatser och utsläppen av växthusgaser som orsakas av avfall som deponeras på avstjälningsplatser.

I beslutet ingår bestämmelser som syftar till att verksamheten skall vara planmässig, ha framförhållning, att konsekvenserna av anläggningen skall övervakas, följas upp och rapporteras så att även information om dessa ges ut och att informationen skall vara kontinuerlig och offentlig.

Förutsättningarna för att bevilja tillstånd

Miljöcentralen anser att förutsättningarna för att bevilja miljötillstånd enligt miljöskyddslagen 42 § finns förutsatt att verksamheten utövas med beaktande av de tillståndsbestämmelser som getts och de åtgärder som verksamhetsutövaren föreslagit.

I tillståndspliktig verksamhet bör utöver miljöskyddslagen följas även de allmänna förpliktelseerna i avfallslagen 4 § och 6 §. De riksomfattande och regionala målen för återvinning av avfall har ställts högt och målen är svåra att uppnå utan ett förbränningsalternativ. Westenergy Oy Ab:s förbränningsanläggning har betydelse för den regionala hanteringen av specialavfall. På miljöcentralens område finns 90 % av pälsproduktionen i hela landet och det blir därmed möjligt

att på den närliggande förbränningsanläggningen behandla vissa specialavfall, såsom bl.a. avfall från läderindustrin och räsvansar.

Motiveringar för tillståndsbestämmelser

Allmänna bestämmelser

Tillståndsbestämmelse 1. Enligt miljöskyddslagen skall skadliga miljökonsekvenser förebyggas på förhand. Anläggningar eller verksamheten i dem får inte ge upphov till lukt- eller bullerolägenheter eller föroreningar i marken, nedskräpning av miljön eller andra olägenheter. En central miljöolägenhet kan utgöras av luktande utloppsgaser som kommer ut i luften och därför bör man i avfallsförbränningsanläggningens verksamhet fästa särskild uppmärksamhet vid förebyggandet av eventuella luktolägenheter.

Transport, mottagning, lagring och hantering av avfallsbränslen får inte orsaka fara eller olägenhet för hälsan eller miljön.

Verksamhetsutövaren som har ett miljötillstånd som beviljats av den regionala miljöcentralen, bör ha en miljöskadeförsäkring.

Tillståndsbestämmelse 2. Bestämmelsen om att bokföra och klassificera det mottagna avfallet har getts på basis av förordningen om avfallsförbränning.

Tillståndsbestämmelse 3. Förordningen om avfallsförbränning förutsätter att avfallsförbränningsanläggningar har en utnämnd person som ansvarar för verksamheten. Den som idkar hantering av avfall bör ha tillräcklig sakkännedom och upprätthålla sakkännedomen.

Bränslen och förbränningsförhållanden

Tillståndsbestämmelse 4. Bestämmelsen om avfallsförbränningspannans effekt samt kvantiteten och kvaliteten av det avfall som förbränns har getts på basis av miljöskyddslagen och -förordningen samt förordningen om avfallsförbränning. Enligt miljöskyddslagen kan ett tillstånd som gäller återvinning eller behandling av avfall i en anläggning begränsas till återvinning eller behandling av en viss typ av avfall. Verksamhetsutövaren har i sin ansökan föreslagit vilken typ av avfall skall behandlas i anläggningen och lagt till Eviras avfallsförslag till listan av brännbart avfall (18 02 03). Miljöcentralen anser att ändringen av en avfallsbeteckning inte är en väsentlig förändring i listan med beaktande av anläggningens verksamhetssätt och den mängd avfall som förbränns. Tillståndsbestämmelsen som gäller det avfall som tas emot är nödvändig för att säkra att avfallshanteringen genomförs ändamålsenligt.

Miljöcentralen bedömer att då avfall som hör till avfallsbeteckningarna 04 01 06 och 04 01 08 förbränns för första gången finns det behov för att utreda vilka konsekvenser detta avfall har på anläggningens utsläpp i luften och i askan samt avfallet från rökgasreningen.

På Stormossens avfallsbehandlingsområde finns inte sådana funktioner som de avvikande transporttidpunkterna skulle orsaka olägenhet för. Att avfallsförbränningsanläggningen är flexibel när det gäller mottagningen av avfall är nödvändigt för att säkra avfallshanteringen, eftersom transportsträckorna är långa och det finns mycket få motsvarande förbränningsanläggningar i Finland.

När det gäller eventuell förbränning av matavfall från internationell trafik bör man dessutom beakta Jord- och skogsbruksministeriets förordning 194/2004 (ändring 338/2006). Förbränningsanläggningen bör ansöka om separat godkännande från Evira för förstöringen av matavfall.

Tillståndsbestämmelse 5. Finlands miljöcentralns uppskattning om den största realistiska oljemängden som rinner ut i havet (Hietala och Lampela 41/2007) skulle i Bottniska viken vara 5000 ton, vilket i samband med en olycksituation skulle innebära totalt 100 000 ton avfall från oljeolyckor (olja, oljiga jordmassor, vattenoljeblandningar) att samla in. Det bästa sättet att hantera dylika avfall vore att förbränna dem i en vederbörlig anläggning och miljöcentralen anser att Westenergy Oy Ab:s anläggning är en sådan. Sannolikheten för oljeolyckor på havet är inte särskilt stor, men trots det bör man förbereda sig på ändamålsenlig behandling av oljebekämpningsavfall. Miljöcentralen har bedömt att det i Finland bör finnas anläggningar vars miljötillstånd inkluderar möjligheten att förbränna avfall från oljebekämpning för att trygga en ändamålsenlig behandling av avfallet.

Oljeavfall är problemavfall, men vid förbränning av oljeavfall tillämpas inte bestämmelserna om problemavfall i förordningen om avfallsförbränning. Bestämmelsen om provtagning enligt avfallsparti har getts på basis av förordningen om avfallsförbränning.

Tillståndsbestämmelse 6. Bestämmelsen om svavelhalten i den brännolja som används i anläggningen har getts för att verkställa statsrådets förordning om svavelhalten i brännoljor.

Tillståndsbestämmelse 7. Avfallet bör förbrännas så fullständigt som möjligt och detta bör i enlighet med förordningen om avfallsförbränning följas upp. Delvis oförbränt avfall som vid störningssituationer avlägsnats från rostpannan bör föras till förbränning på nytt.

Tillståndsbestämmelser 8–9. Bestämmelserna om förbränningsförhållanden och verifieringen av dem samt tilläggsbrännare och avfallsmatningen till rostpannan har getts enligt förordningen om avfallsförbränning. Bestämmelsen som gäller matning av avfall då pannan startas och stannas samt vid störningssituationer har getts enligt förordningen om avfallsförbränning.

Utsläpp i luften

Tillståndsbestämmelse 10. Bestämmelsen om skorstenshöjden har getts enligt förordningen om avfallsförbränning. Att skorstenens höjd är tillräcklig har påvisats med hjälp av modeller för utsläppsspridning.

När det gäller den slutliga strukturen av reningssystemet för rökgaser och de kemikalier som används har det varit nödvändigt att ge en separat förpliktelse om utredning.

Tillståndsbestämmelse 11. Bestämmelserna för rökgasutsläpp har getts för att förebygga föroreningar i luften. Då bestämmelserna har getts har förordningen om avfallsförbränning beaktats.

Tillståndsbestämmelse 12. Genom bestämmelsen minskar de dammolägenheter som uppstår på grund av lagring av avfall och flyttning av material samt att skadliga ämnen i askan sprids ut i miljön.

Tillståndsbestämmelse 13. När det gäller att leda vidare och/eller behandla frånluften från avfallsbunkern har det varit nödvändigt att ge en separat bestämmelse.

Lagring av kemikalier och bränslen

Tillståndsbestämmelse 14–16. Bestämmelser har getts om lagring av kemikalier och bränslen och lastningsplatser för dem för att minska riskerna för marken, grundvattnen och vattendragen. Om kemikalier och bränslen i flytande form kommer ut i miljön, kan detta ge upphov till förorening av jordmånen.

Insamling av spillvatten samt dagvatten

Tillståndsbestämmelse 17. En särskild bestämmelse har getts om att minska utsläppen av sediment i dikesnätet nedanför området under byggnadstiden, eftersom områdets areal och mängden avrinningsvatten under jordbyggnadsarbetet för anläggningen kan anses vara betydande.

Tillståndsbestämmelse 18. Sanitetsvattnen från anläggningen har inte godkänts ledas till Stormossens reningsverk för lakvatten, som inte planerats för rening av sanitetsavloppsvatten. På Stormossens område finns allmänt avloppsnät och därmed medför inte lösningen för sanitetsvatten från anläggningen en oskälig kostnad och den är i varje fall nödvändig för att skydda ytvattnen.

Tillståndsbestämmelse 19. Spillvatten från sopbilarnas körleder har godkänts för att ledas enligt planen till Oy Stormossen Ab:s reningsverk för lakvatten. Det är nödvändigt att kyla av vattnen från pannan för att säkerställa att avloppsnätet och oljeavskiljarbrunnen fungerar ordentligt.

I det miljötillstånd som beviljats åt Ab Stormossen Oy 6.5.2009 (Dnr LSU-2008-Y-33) har reningsprocessen av lakvattnen från avfallsupplaget och reningsverkets verksamhet beskrivits på följande sätt:

Reningsprocessen för lakvattnet baserar sig på utjämning, luftning, klarning och filtrering. Reningsverket hanterar för närvarande i medeltal ca 40 000 m³ vatten årligen. Reningsverket har planerats utgående från uppkomstområdena för avstjälningsplatsvattnen samt uppkomstområden för avrinningsvatten från övriga områden: det nya avstjälningsplatsområdet (skede I och de kommande skedena II och III) sammanlagt ca 13 ha, den urbruktagna gamla avstjälningsplatsen 5 ha, behandlings- och slutdeponeringsområde för förorenade jordmassor 7 ha, mottagningsområdet för återvinnbart avfall 4 ha samt övriga asfalterade områden 2 ha.

Utjämningsbassängens volym är ca 8 500 m³. Hanteringsprocessen är dimensionerad för en effekt på 30 m³/h. Bedömningen av utjämningsbassängens kapacitet har gjorts i samband med MKB-förfarandets konsekvensbeskrivning. Volymen hos den befintliga utjämningsbassängen har konstaterats vara tillräcklig. Hanteringen av lakvattnet i reningsverket har beskrivits noggrannare i det ikraftvarande miljötillståndsbeslutet 0800Y062-111/13.6.2001, där renhetskraven för behandlingen finns.

Enligt det miljötillstånd som tidigare beviljats för Stormossen samt det reviderade miljötillståndet (0800Y062-111/6.2.2006) bör avloppsvattnet från slutdeponeringsplatsen behandlas så att BOD7-värdet är högst 30 mg O₂/l och målvärdet 20 mg O₂/l innan det leds till recipienten. Fosforhalten får vara högst 1,0 mg/l och i förhållande till totalfosfor bör reningseffekten vara minst 70 %. Halten ammoniumkväve (NH₄-N) får vara högst 70 mg/l och reningseffekten bör vara minst 70 %. De ålagda reningseffekterna är målvärden. Utsläppen har hittills legat under gränsvärdena och målvärdena och reningseffekten har också uppnåtts.

En oljeavskiljare behövs för att skydda ytvattnen, eftersom avloppsvattenhanteringen i Stormossen inte effektivt avlägsnar olja. Miljöcentralen har ansett det nödvändigt att det avtal som sluts om att leda spillvattnet från anläggningen till Oy Stormossen Ab:s reningsverk för lakvatten delges tillsynsmyndigheterna.

Tillståndsbestämmelse 20. Hantering och ledning av annat gårdsvatten än det som nämns i tillståndsbestämmelse 19 samt vatten från byggnadernas tak har godkänts enligt ansökan.

För att förebygga föroreningar i grundvattnen och jordmånen bör man försäkra sig om att avfallsbunkern är tät. Avfallsbunkerns djup är större än den naturliga grundvattennivån i området. Vid avvikande situationer måste man till avfallsbunkern kunna leda process- och släckningsvatten, avfall som inte förbränts då pannan stannats för ny förbränning, fast och flytande avfall vars pH och korrosionsegenskaper kan ha stor variation. Avfallsbunkerns strukturer måste hållas i skick.

Avfall och avfallshantering

Tillståndsbestämmelser 22–23. Verksamhetsutövaren bör känna till egenskaperna hos det avfall som uppstår inom anläggningens verksamhet. Enligt avfallslagen får avfallet överlåtas endast till en sådan mottagare som har godkänts vid ett tillståndsförfarande enligt kapitel 8 i avfallslagen. Avfallshanteringen får inte orsaka olägenheter för miljön.

Tillståndsbestämmelse 24. Vid kemisk pyring av pannanläggningen uppstår kemikalier, sköljvatten och metallfällning som är skadliga för miljön. Avfall och avfallsvatten bör hanteras ändamålsenligt.

Buller

Tillståndsbestämmelse 25. Enligt MKB-utredningen skulle bullret under byggnadstiden på det närliggande Naturaområdet tydligt överskrida riktvärdet 45 dB(A). Med bestämmelserna strävar man efter att minska bullerolägenheterna under byggnadstiden på Naturaområdet. De bestämmelser som begränsar verksamheten har godkänts i den form som de föreslagits av verksamhetsutövaren. Bullermätningar under byggnadstiden har ansetts vara nödvändiga på grund av att Naturaområdet ligger nära byggnadsområdet.

Tillståndsbestämmelse 26. Miljöcentralen har i detta skede gett en målnivå för det buller som sprider sig till Naturaområdet. Den mellersta och norra delen av Naturaområdet är inte ännu i detta skede naturskyddsområden enligt naturvårdslagen.

Tillståndsbestämmelse 27. Kravet på ljuddämpning är till för att säkra att den genomförs. Då ångrör blåses rena kan det uppstå mycket höga bullervärden och därför är det nödvändigt med ljuddämpning.

Uppföljning av användning, utsläpp och konsekvenser

Tillståndsbestämmelse 28. Kontinuerliga mätningar behövs för att följa upp de utsläpp som orsakas av förbränningen, utvärderingen av deras miljökonsekvenser samt för att kontrollera att tillståndsbestämmelserna som ges i beslutet följs. Miljöcentralen har ansett det nödvändigt att besluta att en separat utredning över mätningssystemet för utsläpp i luften skall lämnas in tillsammans med ett utlåtande från en oberoende sakkunniginstans om huruvida mätutrustningen stämmer överens med förordningen och huruvida mätplatserna är lämpliga. Med mätplatserna syftar man både på mätplatserna för de kontinuerliga mätningarna och de tidsbundna mätningarna.

Bestämmelserna om mätningarna, mätsystemets tillförlitlighet och kvalitetskontrollen av mätningarna har getts på basis av förordningen om avfallsförbränning. Jämförelsemätningar och

mätningarna för att kalibrera mätsystemet som utförs av utomstående sakkunniga är nödvändiga för att säkra tillförlitligheten på kontrollen och övervakningen. Mätutrustningen skall vara i användbart skick så att uppgifterna om utsläppen är tillförlitliga och finns tillgängliga då förbränningsanläggningen är i bruk. Undantagsvis kan förbränningen fortsätta om man tillförlitligt kan påvisa att utsläppsgränserna inte överskrids.

Enligt miljöskyddslagen 51 § 4 mom. (252/2005) kan utsläppsgränserna vara strängare än de minimikrav för miljöskyddet som specificeras i statsrådets förordning som getts enligt miljöskyddslagen för att uppfylla BAT-teknikkraven, om det föreskrivs så i statsrådets förordning för verkställandet av EG-författningen. I förordningen om avfallsförbränning föreskrivs inte detta, och därför har man i tillståndsbestämmelsen inte kunnat avvika från förordningen om avfallsförbränning och ställa hårdare krav. Miljöcentralen har därmed inte ansett sig kunna ge en bindande bestämmelse om mätningen av kvicksilver, men miljöcentralen rekommenderar att kvicksilverhalten i anläggningens utsläpp i luften mäts kontinuerligt. I Finland mäts kvicksilverhalten i luftutsläppen kontinuerligt både vid Ekokems och Kotkan Energia Oy:s anläggningar.

Miljöcentralen har gett en rekommendation att kvicksilverhalten kontinuerligt skulle mätas även i rökgaserna. Tekniken och utrustningen för mätning av kvicksilverhalten i rökgaser har utvecklats och mätapparatur finns att fås. Molnträskets ställning som vattenuttag för råvatten till Vasa Vatten talar för anskaffningen av en kvicksilvermätare. Allmänt håller man på att övergå från glödlampor till lågenergilampor, vilket leder till en ökad risk att lågenergilampor som innehåller kvicksilver hamnar bland det avfall som förs till förbränning. Att kontinuerligt mäta kvicksilverhalten skulle säkerställa att utsläppen av kvicksilver i luften är kända.

Tillståndsbestämmelse 29. Verksamhetsutövaren skall delta i den gemensamma kontrollen av luftkvaliteten i Vasaregionen och i bioindikatorundersökningarna.

Utöver detta förpliktas verksamhetsutövaren att separat utreda miljökonsekvenserna av anläggningens utsläpp i luften t.ex. med s.k. mossbollsundersökningar. Den första utredningen bör genomföras redan innan anläggningen tas i bruk och den andra utredningen hösten efter att anläggningen tagits i bruk. Miljöcentralen anser att verksamhetsutövarens skyldighet att vara konsekvensmedveten, försiktighetsprincipen och närheten till Molnträsket talar för att dessa utredningar skall göras.

Tillståndsbestämmelse 30. Naturskyddsgruppen vid Västra Finlands miljöcentral förutsätter ett uppföljningsprogram för aspegelav.

Tillståndsbestämmelser 31–32. Antalet granskningsrör för grundvattnet har godkänts enligt förslag. Kontrollen av grundvatten på anläggningsområdet och vatten som leds från parkeringsområdena till Stormosseutfallet har i huvudsak godkänts enligt den sökandes förslag.

Innan avfallsförbränningsanläggningen inleder verksamheten skall det tas grundvattenprover på anläggningsområdet. Syftet med provtagningen är att ta reda på kvaliteten på grundvattnet i området. Detta är viktigt eftersom området sannolikt är ett område med alunjordar, gammal havsbotten, och därför är det viktigt att ta reda på bakgrundshalten i området. Dessutom kan berggrunden i området påverka kvaliteten på grundvattnet i området.

En kontroll av belastningen på parkerings- och trafikeringsområden är nödvändig för att ta reda på utsläppen på dessa områden.

Tillståndsbestämmelse 33. En bestämmelse gällande kontrollen av vatten som leds till Oy Stormossen Ab:s reningsverk för lakvatten har ansetts nödvändig.

Tillståndsbestämmelse 34. Undersökningen av aska och avfall från rökgasreningen har godkänts enligt förslag. Slutplaceringsmöjligheterna för avfallet från förbränningsanläggningen klarnar först efter undersökningar. I Finland finns det ändamålsenliga mottagningsplatser för det avfall som uppstår. Rapporten och planen som gäller avfallets egenskaper och hur avfallshanteringen ordnas bör vara offentlig och den bör ställas till påseende för allmänheten. Detta kan göras t.ex. genom att se till att handlingarna kontinuerligt finns tillgängliga på verksamhetsutövarens webbplats.

I enlighet med försiktighets- och noggrannhetsprincipen i miljöskyddslagen 4 § 1 mom. 2 punkten skall avfallet från rökgasreningen anses vara problemavfall tills eventuellt annat bevisas.

Tillståndsbestämmelse 35. Kontrollen av det förbränningsavfall som förs till anläggningen har godkänts i huvudsak i den form som sökanden föreslagit.

Tillståndsbestämmelse 36. Efter att anläggningen tas i bruk är det nödvändigt att mäta anläggningens bullerutsläpp för att ta reda på huruvida anläggningen följer de gränsvärden och målnivåer som angetts i tillståndsbestämmelse 26. Tidpunkten för mätningen har antecknats så att även de andra aktörerna på anläggningsområdet förpliktas att delta i bullerutredningarna. Dessutom har man gett en separat förpliktelse om utredning ifall målnivån för bullret på Naturaområdet inte uppfylls.

Störningssituationer och avvikande situationer

Tillståndsbestämmelser 37–40. Förpliktelser gällande avvikande situationer i anläggningen är till stor del föreskrivna i förordningen om avfallsförbränning. Tillståndsmyndigheten kan dock gällande avvikande situationer bestämma vilken den maximala tiden är som utsläppsgränserna får överskridas och likaså den maximala tiden som mätinstrumenten får vara ur bruk. I tillståndsbeslutet har den maximala tiden för en enskild störningssituation avgränsats till 2,5 timmar, medan förordningen godkänner fyra timmar. Detta har ansetts vara möjligt, eftersom förbränningen i anläggningen kan avbrytas och pannan tömmas på avfall i försnabbad ordning. Den maximala årliga totaltiden för störningar har dock föreskrivits vara samma som i förordningen. Eftersom anvisningarna för avvikande situationer i avfallsförbränningsanläggningar är invecklad och det är svårt att förutse situationerna och detaljerat beskriva dem i beslutet, förutsätts anläggningen ha noggrannare interna direktiv för avvikande situationer.

Tillståndsbestämmelse 41. Anmälningssplikten vid störningar och avvikande situationer har föreskrivits för att säkra att myndigheterna får kännedom om saken, för att genomföra kontroller och för eventuella myndighetsanvisningar.

Tillståndsbestämmelse 42. Genom att följa upp anläggningens verksamhet och minimera störningssituationer kan man märkbart påverka de miljökonsekvenser som anläggningen har. Bestämmelsen om att förbereda sig för störningssituationer och avvikande situationer har getts för att förhindra direkta föroreningar i miljön och för att minimera olägenheter som beror på avvikande utsläpp.

Bokföring, rapportering och information

Tillståndsbestämmelse 43. Bedömningen och uppföljningen av miljökonsekvenserna av anläggningens verksamhet förutsätter en helhetsmässig och planmässig kontroll av anläggningens verksamhet. Likaså förutsätter tillsynen av tillståndsbestämmelserna uppgifter om anläggningens verksamhet och utsläpp. Det har föreskrivits att en detaljerad kontrollplan skall göras innan anläggningen inleder sin verksamhet. Syftet med kontrollplanen är dessutom att säkra att kontrollen uppfyller kraven om tillförlitlighet i förordningen om avfallsförbränning.

Tillståndsbestämmelser 44–45. Bokföring och rapportering är nödvändiga för att den som beviljats tillstånd och myndigheterna skall vara på det klara med vilka utsläpp verksamheten i anläggningen ger upphov till. Också uppföljningen av tillståndsbestämmelserna och bedömningen av verksamhetens miljökonsekvenser förutsätter bokföring och rapportering av verksamheten.

Bästa tillgängliga teknik (BAT) och energieffektivitet

Tillståndsbestämmelse 46. Verksamhetsutövarens skyldighet att vara konsekvensmedveten omfattar uppföljning av bästa tillgängliga teknik. För att säkerställa att miljöskyddsåtgärderna är effektiva förutsätts att olägenheterna minimeras kontinuerligt.

Ändring eller nedläggning av verksamheten

Tillståndsbestämmelse 47. Anmälningsplikten om förändringar i verksamheten har föreskrivits för att säkra att myndigheterna informeras, övervakningen genomförs samt med tanke på eventuella myndighetsanvisningar.

För att de förändringar som sker i verksamheten skall kunna övervakas och vid behov bedöma behovet av en ny tillståndsbehandling, skall förändringar meddelas till miljöcentralen i god tid. Den slutliga bearbetningen av området säkrar att området anpassas till miljön och att långvariga olägenheter förhindras. Att lägga ned verksamheten, avstå från området, utföra slutbehandlingsarbeten och kontroller kan göras endast på basis av en separat plan. Vid behov bör långsiktiga miljökonsekvenser följas upp även efter att verksamheten har lagts ned.

Säkerhet

Tillståndsbestämmelse 48. Verksamhetsutövaren har inte föreslagit säkerhet eller storleken på säkerheten. Miljöcentralen anser att avfallshanteringen är omfattande och yrkesmässig och att avfallshanteringen utgör bolagets huvudbransch. Att kräva säkerhet är en säkerhetsåtgärd för myndigheterna enligt miljöskyddslagen. Verksamhetsutövaren har inte gett en utredning om sin soliditet. Vid beräkningen av säkerhetens storlek har miljöcentralen använt avfallsmängden i avfallsbunkern vid normalbruk och leveransen av denna avfallsmängd vidare till godkänd mottagare, d.v.s. Oy Stormossen Ab:s avstjälningsplats. Dessutom har man tagit i beaktande leveransen av aska och andra avfall från anläggningen till vederbörlig hantering.

Iakttagande av förordningar som är strängare än villkoren i tillståndet

Om genom en förordning utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av miljöskyddslagen eller avfallslagen eller sådana bestämmelser om tillståndets giltighet eller justering som avviker från tillståndet, skall förordningen iakttas utan hinder av tillståndet. (Miljöskyddslagen 56 §)

TILLSTÅNDETS GILTIGHET OCH GRANSKNING AV TILLSTÅNDSBESTÄMMELSER

Beslutets giltighet

Detta beslut är giltigt tills vidare. För väsentlig utvidgning eller förändring av verksamheten krävs tillstånd. (Miljöskyddslagen 28 §) Detta beslut är giltigt tills beslut om ny tillståndsansökan har vunnit laga kraft.

Granskning av tillståndsbestämmelser

Den som beviljats tillstånd skall senast 30.6.2019 göra en ansökan om miljötillstånd till den behöriga miljömyndigheten för granskning av tillståndsbestämmelserna.

I ansökan skall ett sammandrag över verksamheten under tillståndsperioden och resultaten från kontrollen av utsläpp och konsekvenser under tillståndsperioden presenteras samt de uppgifter som föreskrivs i miljöskyddslagen 8-13 § till tillämpliga delar. (Miljöskyddslagen 55 §)

VERKSTÄLLANDE AV BESLUTET (YsL 101 §)

Verkställande av beslut trots att ändring har sökts

Den som beviljats tillstånd kan inleda verksamheten enligt tillståndsbestämmelserna trots att eventuell ändring har sökts. Fullföljdsdomstolen kan förbjuda att ett tillståndsbeslut verkställs.

Den som beviljats tillstånd skall innan byggandet av anläggningen inleds ställa en banksäkerhet på 20 000 euro till Västra Finlands miljöcentral för att återställa miljön i det fall att tillståndsbeslutet upphävs eller tillståndsbestämmelserna ändras.

Dessutom beslutar miljöcentralen att tillståndsbestämmelserna om kontroll, som består av tillståndsbestämmelserna 17 (kontroll under jordbyggnadstiden), 25 (mätning av buller på Naturaområdet under byggnadstiden), 29 (konsekvensutredning av luftutsläpp t.ex. med mossbollsundersökning), 30 (uppföljningsprogram för aspegelav) och 31 (utvidgad kontroll av grundvatten) bör följas oberoende av eventuell ändring som sökts.

Motiveringar

Projektet har en stor betydelse för avfallshanteringen i området. Westenergy Oy Ab ägs av de kommunala avfallshanteringsbolagen. Om anläggningens verksamhet inleds med fördröjning skulle det för avfallshanteringsbolagen ge upphov till ett behov av att investera i en utvidgning av avstjälpningsplatserna och för Vasa Elektriska Ab ett behov av att bygga ersättande fjärrvärmekapacitet. Projektet har även riksomfattande betydelse i form av alternativ förbränningsplats vid sidan av Ekokem. För den regionala avfallshanteringen är projektet viktigt med tanke på vissa specialavfall, såsom avfall som uppstår vid pälsproduktion, som på miljöcentralens område står för 90 % av hela landets skinnproduktion. Enligt tillståndsbeslutet följer man i verksamheten statsrådets beslut om förbränning av avfall.

Den säkerhet som ställs är tillräcklig med tanke på att förbränningen av avfallsbränsle inte kan anses orsaka bestående förändringar i miljön.

TILLÄMPADE RÄTTSNORMER

Miljöskyddslag (86/2000) 4-8, 28, 31, 35 - 38, 41 - 43, 45, 46, 47, 52 - 54, 55, 56, 58, 62, 81, 83, 90, 96-97, 101, 101 a, 105 §

Miljöskyddsförordning (169/2000) 1, 6, 16 -19, 23, 36 - 37 §

Avfallslag (1072/1993) 3, 4, 6, 8, 9, 15, 19, 49, 51 ja 52 §

Avfallsförordning (1390/1993) 3 - 4, 6 - 10 §

Lag angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920) 17 §

Lag om miljöskadeförsäkring (81/1998) 2 §

Naturvårdslag (1096/1996) 10, 65 §

Förordning om miljöskadeförsäkring (717/1998) 1 – 2 §

Statsrådets beslut om riktvärden för bullernivå (VNp 993/1992)

Statsrådets förordning om svavelhalten i tung brännolja, lätt brännolja och marin dieselbrännolja (VNA 689/2006)

Statsrådets beslut om uppgifter som skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (VNp 659/1996)

Statsrådets beslut om avstjälningsplatser (VNp 861/1997)

Statsrådets förordning om avfallsförbränning (VNA 362/2003)

Miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (YMA 1129/2001)

Lag om grunderna för avgifter till staten (150/1992)

Miljöministeriets förordning om de regionala miljöcentralernas avgiftsbelagda prestationer (1387/2006)

Europeiska rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet, kodifierad version)

Europeiska kommissionens beslut om upprättandet av ett europeiskt register över förorenande utsläpp (EPER) i enlighet med artikel 15 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC)

Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG